

Sygn. akt VI U 372/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18/02/2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2022 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148 (1) § 1 k.p.c

sprawy M. W.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. W.

od decyzji (...) w W. z dnia (...) znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu M. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 czerwca 2021 r do dnia 26 lipca 2021 r

Sygn. akt VI U 372/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku, znak: (...), (...) w W. odmówił M. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 czerwca 2021 roku do 26 lipca 2021 roku. W uzasadnieniu tej decyzji (...) podał, że tytuł ubezpieczenia M. W. ustał z dniem 31 maja 2021 roku, zaś po ustaniu jego zatrudnienia nadal pobiera on emeryturę.

(decyzja z dnia 09.07.2021r. – akta organu rentowego)

M. W. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za objęty nią okres. Odwołujący się podał w uzasadnieniu odwołania, że pobiera emeryturę z Wojskowego Biura Emerytalnego, a taka emerytura wojskowa nie jest emeryturą, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa..

(odwołanie – k. 1 – 1 verte)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 2 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się M. W. był niezdolny do pracy w okresie od 1 czerwca 2021 roku do 26 lipca 2021 roku. Dnia 31 maja 2021 roku zakończył swoje zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia w spółce (...) S.A. z siedzibą w W.. Odwołujący od 1 października 2011 roku pobiera świadczenie emerytalne wypłacane przez (...).

(bezsporne, a nadto: zwolnienia lekarskie i oświadczenie Z-10 – akta organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z akt organu rentowego, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Sąd miał ponadto na uwadze, że stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny między stronami, spór pozostawał jedynie w sferze interpretacji przepisów prawa.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie M. W. od decyzji odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia.

Zgodnie z regulacją z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. – Dz. U. z 2020r., poz. 870, ze zm.; dalej jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie tytuł ubezpieczenia chorobowego odwołującego się trwał do dnia 31 maja 2021 roku (umowa zlecenie), a niezdolność do pracy odwołującego się powstała jeszcze przed ustaniem jego tytułu ubezpieczenia, stąd też powinien on zachować prawo do zasiłku, o ile nie zostały spełnione negatywne przesłanki z art. 13 ustawy zasiłkowej. Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy. (...) w zaskarżonej decyzji powołał się na tę podstawę prawną, argumentując, że odwołujący się ma ustalone prawo do emerytury, pobiera bowiem emeryturę wojskową wypłacaną przez (...). Bezsporne jest, że (...) nie kwestionował samej niezdolności odwołującego się do pracy w okresie od 1 czerwca 2021 roku do 26 lipca 2021 roku.

W toku postępowania Sąd ustalił, że odwołujący się po ustaniu swojego zatrudnienia pobiera świadczenie emerytalne wypłacane przez (...), tzw. emeryturę wojskową. W ocenie Sądu emerytura wojskowa nie jest jednak emeryturą, o której mowa w art.13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej. Należy bowiem zauważyć, że art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej nie wymienia prawa do emerytury wojskowej, wypłacanej przez (...), jako przesłanki przemawiającej przeciwko przyznaniu prawa do zasiłku chorobowego za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia. W treści tego przepisu ustawodawca wskazał, że chodzi o ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, chodzi tu niewątpliwie o prawo do emerytury w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r., poz. 1383, ze zm.). Ustawa ta nie dotyczy więc świadczeń emerytalnych wypłacanych przez (...). W podobnym tonie wypowiedział się również Sąd Najwyższy, wskazując jednoznacznie w wyroku z dnia 18 lutego 2013 roku, sygn. akt II UK 196/12, że prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia wyłączone jest tylko w tych okolicznościach, które wyczerpująco i wyraźnie określone zostały w art. 13 ust. 1 ustawy z 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Nie została w nim wymieniona emerytura wojskowa, więc pobieranie tego świadczenia nie uzasadnia zastosowania art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela ten pogląd. Należy bowiem zwrócić uwagę, że wykładnia językowa przepisu art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej nie daje podstaw do przyjęcia, że ustawodawca chciał wyłączyć prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia osobom, które mają ustalone prawo do emerytury wojskowej. Emerytura taka jest bowiem świadczeniem innym rodzajowo niż emerytura przyznawana na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wobec tego ustawodawca powinien ją wyraźnie wskazać w treści art. 13 ust. 1 pkt 1, gdyby chciał, aby prawo do niej również przemawiało przeciwko przyznaniu prawa do zasiłku chorobowego po

ustaniu tytułu ubezpieczenia. Słusznie SN w cytowanym wyroku podkreślił odmienną świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego przyznawanych na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i świadczeń zaopatrzeniowych określonych w innych ustawach, przyznawanych na podstawie odmiennych przesłanek i finansowanych z innych źródeł, takich jak emerytura wojskowa, czy emerytura policyjna.

Reasumując w niniejszej sprawie nie została spełniona przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, wobec czego odwołujący się zachowuje prawo do zasiłku chorobowego za okres całej swej niezdolności do pracy przypadającej po ustaniu jego dotychczasowego tytułu ubezpieczenia, czyli za okres od 1 czerwca 2021 roku do 26 lipca 2021 roku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)